

Den oheliga alliansen

när jag tänker på vad de gjort dig
ur djupet väller havet upp
det regnar varje gång
även när jag sitter vid bilratten

den enda trösten du blir frisk igen
vad är det för liv att leva fånge under piskan
det är bättre att leva fri bland djuren
i urskogen eller på savannen

öknen är friskare än alliansens andetag

språkets bilder drunknar i stadens
urtidsdjungel
bland leende marmoransikten
med dödens rosor blossande på kinderna,
märkta av livets utsatthet
En sådan frätande bitterhet
Lermänniskor rör sig, skuggor och en blå tiger
vandrar i gränderna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten